Категорія справи № **796/50/2018: не визначено.**
Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **05.12.2018.** Оприлюднено: **05.12.2018.**
Дата набрання законної сили: **04.01.2019**
Номер судового провадження: **не визначено**

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

03 грудня 2018 року **місто Київ**

Єдиний унікальний номер справи **796/50/2018**

Номер провадження **2-к/824/2/2018**

Київський апеляційний суд у складі судді судової палати з розгляду цивільних справ **Вербової І.М**, за участю секретаря судового засідання - Іваницької О.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Києві заяву компанії МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S), в особі представника Селіванова М.Г., про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу в місті Нью - Йорк - Спілки Морських Арбітрів від 15 січня 2016 року у справі за позовом компанії МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S) (Данія) до Товариства з обмеженою відповідальністю «ВОЛГОДОН» (Росія) (далі - ТОВ «ВОЛГОДОН»), компанії Кент Шипінг енд Чартерінг ЛТД (KENT SHIPPING AND CHARTERING LTD) (Велика Британія) про стягнення заборгованості,

в с т а н о в и в :

У березні 2018 року представник компанії МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S) - Селіванов М.Г. звернувся до Апеляційного суду міста Києва з клопотанням про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу в місті Нью - Йорк - Спілки Морських Арбітрів від 15 січня 2016 року про стягнення з ТОВ «ВОЛГОДОН» (Росія) на користь компанії МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S) (Данія) заборгованості у розмірі 188 973 доларів США 08 центів, посилаючись на те, що ТОВ «ВОЛГОДОН» відмовляється добровільно виконувати рішення міжнародного комерційного арбітражу, а його майно знаходиться на території України.

Посилаючись на викладене, заявник просив суд визнати і надати дозвіл на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу в місті Нью - Йорк - Спілки Морських Арбітрів від 15 січня 2016 року, а також видати виконавчий лист.

Представник компанії МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S) - Селіванов М.Г. у судове засідання, призначене на 03 грудня 2018 року о 15 год. 20 хв. не з'явився, про дату, час та місце розгляду справи повідомлений належним чином, надіслав до Київського апеляційного суду клопотання про розгляд справи без участі представника стягувача.

У зв'язку з наведеним вище, суд вважав за можливе розглядати справу за відсутності представника стягувача.

Представник ТОВ «ВОЛГОДОН» - адвокат Капеліст М.М. у судовому засіданні заперечував проти задоволення заяви, пояснив, крім іншого, що ТОВ «ВОЛГОДОН» не було належним чином повідомлено про призначення арбітра та арбітражний розгляд, а також просив приєднати до

матеріалів даної справи копію постанови Південно-Західного апеляційного господарського суду від 08 листопада 2018 року, оскільки вона має важливе значення для розгляду даної заяви.

Вислухавши пояснення представника ТОВ «ВОЛГОДОН», дослідивши матеріали справи та письмові докази у їх сукупності та співставленні, суд дійшов висновку про відсутність підстав для задоволення заяви, виходячи з наступного.

Як вбачається з матеріалів справи, між компанією МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S) та компанією Кент Шипінг енд Чартерінг ЛТД, яка діяла як агент ТОВ «ВОЛГОДОН», були укладені договори поставки палива на судна Loukhi (IMO 8872540) та Chalna (IMO 8872746), власником яких є ТОВ «ВОЛГОДОН». Зміст умов поставки палива та порядок розрахунків зафіксований у запитах на бункеровку (заправка судна паливом та моторними мастилами) та підтвердженнях бункеровки, якими у період з грудня 2013 року по січень 2014 рокуобмінювались сторони.

Крім того, у бункерних підтвердженнях зазначено, що до них застосовуються Умови та Положення «Монджаса Груп», у редакції від січня 2012 року, з копією яких, можна ознайомитися на сайті: www.monjasa.com.

Так, у преамбулі Загальних Умов та Положення «Монджаса Груп» передбачено, що Загальні Умови та Положення застосовуються до усіх договірних постачань, якщо продавцем не вказано інше в бункерному підтвердженні.

Пункт 16 Загальних Умов та Положення «Монджаса Груп» містить арбітражне застереження, відповідно до якого будь-які спори, які витікають або пов'язані з цим Договором, вирішуються трьома особами з Нью-Йорку, по однієї з яких призначається обома сторонами, а третя обирається цими двома призначеними особами; їх рішення (або рішення будь-яких двох з них) є остаточним, та, з метою виконання будь-якого рішення, суд компетентної юрисдикції може прийняти про це відповідну постанову. Провадження справи здійснюється відповідно до регламенту Суспільства Морських Арбітрів. Якщо ані позов, ані зустрічний позов не перевищує суму в 50 000 доларів США (або іншу таку суму, яка може бути узгоджена сторонами), арбітраж проводиться відповідно до Порядку Малих Арбітражних Процесів, прийнятого Суспільством Морських Арбітрів, який діє на момент порушення арбітражного процесу.

Як зазначав заявник, ним виконано умови договорів поставки палива, однак ТОВ «ВОЛГОДОН» своїх зобов'язань не виконало та грошові кошти за поставлене паливо не сплатило, у зв'язку з чим компанія МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S) звернулася до міжнародного комерційного арбітражу в місті Нью - Йорк - Спілки Морських Арбітрів з позовом про стягнення заборгованості.

Так, рішенням міжнародного комерційного арбітражу в місті Нью - Йорк - Спілки Морських Арбітрів від 15 січня 2016 року позов компанії МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S) до ТОВ «ВОЛГОДОН», компанії Кент Шипінг енд Чартерінг ЛТД (Kent Shipping and Chartering LTD) про стягнення заборгованості задоволено. Стягнуто з ТОВ «ВОЛГОДОН», компанії Кент Шипінг енд Чартерінг ЛТД (Kent Shipping and Chartering LTD) на користь компанії МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S) заборгованість у розмірі 122 490 доларів США, проценти за ставкою 2 % за місяць, нарахованих до 02 листопада 2015 року у розмірі 50 662 доларів США 44 центи, проценти за ставкою 2 % в місяць, нарахованих з 02 листопада 2015 року по 15 січня 2016 року у розмірі 5 847 доларів США 91 цент, компенсацію витрат МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S) на юридичні послуги у розмірі 4 972 доларів США 73 центи, відшкодування арбітражного збору у розмірі 5 000 доларів США, а всього 188 973 доларів США 08 центів. Рішення вступило в законну силу, є остаточним і підлягає негайному виконанню.

Статтею 81 Закону України «Про міжнародне приватне право» передбачено, що в Україні можуть бути визнані та виконані рішення іноземних судів у справах, що виникають з цивільних, трудових, сімейних та господарських правовідносин, вироки іноземних судів у кримінальних провадженнях у частині, що стосується відшкодування шкоди та заподіяних збитків, а також рішення іноземних арбітражів та інших органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних і господарських справ, що набрали законної сили.

Згідно з ч. 1 ст. 82 Закону України «Про міжнародне приватне право» визнання та виконання рішень, визначених у ст. 81 цього Закону, здійснюється у порядку, встановленому законом України.

Відповідно до ч. 1 ст. 35 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмового клопотання виконується з урахуванням положень цієї статті та статті 36.

Порядок розгляду і вирішення заяви про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу визначені в Главі 3 Розділу IX ЦПК України «Визнання та виконання рішень іноземних судів, міжнародних комерційних арбітражів в Україні, надання дозволу на примусове виконання рішень третейських судів».

Відповідно до положень ч. ч. 1-2 ст. 474 ЦПК України рішення міжнародного комерційного арбітражу (якщо його місце знаходиться за межами України), незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається та виконується в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

У разі якщо визнання та виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу залежить від принципу взаємності, вважається, що він існує, оскільки не доведено інше.

Крім того, визнання та виконання арбітражних рішень регулюється також Конвенцією про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року (Нью-Йорк) (далі - Конвенція), яка набрала чинності для України з 8 січня 1961 року.

Нью-Йоркська конвенція встановлює, що кожна Договірна Держава визнає арбітражні рішення як обов'язкові і приводить їх до виконання згідно з процесуальними нормами тієї території, де запитується визнання і приведення у виконання цих рішень, на умовах, викладених у нижченаведених статтях Конвенції.

Статтею 4 Конвенції передбачено, що для визнання і приведення у виконання рішення іноземного арбітражного суду сторона, яка просить про таке визнання і виконання, при подачі відповідного прохання надає: a) належним чином засвідчений оригінал арбітражного рішення або належним чином завірену копію такого; b) оригінал арбітражної угоди або її належним чином засвідчену копію. Якщо арбітражне рішення або угода викладені не офіційною мовою тієї країни, де порушене клопотання про визнання і приведення у виконання рішення, також надається переклад цих документів на офіційну мову. Переклад засвідчується офіційним чи присяжним перекладачем чи дипломатичною або консульською установою.

Відповідно до п. 2.1 ст. 5 Конвенції у визнанні і приведенні у виконання арбітражного рішення може бути відмовлено на прохання тієї сторони, проти якої воно спрямоване, тільки якщо ця сторона надасть компетентній владі за місцем, де проситься визнання і приведення у виконання, докази того, що рішення не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання було зупинено компетентною владою держави, в якій воно було постановлено чи закон якої було застосовано.

Стаття 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» також передбачає, що у визнанні або у виконанні арбітражного рішення, незалежно від того, в якій державі воно було винесено, може бути відмовлено лише: 1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть компетентному суду, у якого просить визнання або виконання, доказ того, що: - одна із сторін в арбітражній угоді, зазначеній у ст. 7, була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або - сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або - рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте, якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або - склад третейського суду або арбітражна процедура не

відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або - рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або 2) якщо суд визнає, що: - об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду за законодавством України; або - визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Аналогічний наведеному перелік підстав для відмови у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу визначено в ст. 478 ЦПК України.

Враховуючи наведені норми законодавства, можна дійти висновку, що обов'язок доведення наявності підстав для відмови у визнанні і виконанні арбітражного рішення покладається саме на сторону, яка заперечує проти заяви стягувача.

Так, 15 листопада 2018 року до Київського апеляційного суду надійшло клопотання представника ТОВ «ВОЛГОДОН» - адвоката Капеліста М.М., яке останній підтримав у судовому засіданні, про приєднання до матеріалів справи додаткових доказів, які раніше не могли бути подані.

Суд, враховуючи, що раніше даний письмовий доказ не міг бути поданий, клопотання задовольнив, приєднав до матеріалів справи копію постанови Південно-Західного апеляційного господарського суду від 08 листопада 2018 року.

Так, рішенням господарського суду Одеської області від 03 серпня 2018 року у справі №916/417/18 у задоволенні позовних вимогкомпанії MONJASA A/S до ТОВ «ВОЛГОДОН» про стягнення заборгованості залишено без задоволення.

Постановою Південно-Західного апеляційного господарського суду від 08 листопада 2018 року (справа №916/417/18) апеляційну скаргу компанії MONJASA A/S залишено без задоволення, рішення господарського суду Одеської області від 03 серпня 2018 року у справі №916/417/18 залишено без змін.

Як встановлено з вищевказаної постанови суду, рішенням господарського суду Одеської області від 03 серпня 2018 року позов компанії MONJASA A/S до ТОВ «ВОЛГОДОН» про стягнення заборгованості залишено без задоволено, скасовано заходи забезпечення позову, вжиті ухвалою господарського суду Одеської області від 06 лютого 2018 року у справі № 916/184/18, у вигляді накладення арешту на судно PUDOZH (IMO 8863355, зареєстроване під прапором держави Росія, власником якого є ТОВ «ВОЛГОДОН»), яке знаходиться в акваторії судноремонтного заводу ПАТ «Дунайсуднoремонт», яка є суміжною з акваторією морського порту Ізмаїльської філії державного підприємства «Адміністрація морських портів України», шляхом його затримання та заборони виходу з акваторії морського порту Ізмаїльської філії державного підприємства «Адміністрація морських портів України».

Тобто, в даному випадку, вищенаведеними процесуальними рішеннями господарських судів першої та апеляційної інстанцій встановлено, що *між МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S) та ТОВ «ВОЛГОДОН» не існує договору поставки палива, а також не існує арбітражної угоди між стягувачем і боржником, що на підставі п.1 ч.1 ст.478 ЦПК України є підставою для відмови у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.*

Крім того, в ході розгляду даної заяви встановлено, що *компанією МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S) не було здійснено належного повідомлення ТОВ «ВОЛГОДОН» про розгляд справи арбітражем у м. Нью-Йорк,* тобто в матеріалах справи відсутні докази того, що ТОВ «ВОЛГОДОН» було належним чином сповіщене про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд справи, *що також згідно п.1 ч.1 ст.478 ЦПК України є підставою для відмови у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.*

Таким чином, провівши аналіз наведених вище обставин, а також норм матеріального, процесуального права, суд дійшов висновку *про відсутність правових підстав для задоволення заяви компанії МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S), в особі представника Селіванова М.Г., про*

визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу в місті Нью - Йорк - Спілки Морських Арбітрів від 15 січня 2016 року.

Керуючись ст. ст. 474, 477, 478, 482 ЦПК України, Київський апеляційний суд,-

у х в а л и в :

У визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу в місті Нью - Йорк - Спілки Морських Арбітрів від 15 січня 2016 року у справі за позовом компанії МОНДЖАСА А/С (MONJASA A/S) (Данія) до Товариства з обмеженою відповідальністю «ВОЛГОДОН» (Росія) (далі - ТОВ «ВОЛГОДОН»), компанії Кент Шипінг енд Чартерінг ЛТД (KENT SHIPPING AND CHARTERING LTD) (ВеликаБританія) про стягнення заборгованості - відмовити.

Ухвала може бути оскаржена в апеляційному порядку до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня складання повного тексту судового рішення.

Ухвала суду, якщо вона не була оскаржена в апеляційному порядку, набирає законної сили після закінчення строку на апеляційне оскарження.

У разі подання апеляційної скарги ухвала суду набирає законної сили після розгляду справи судом апеляційної інстанції.

Повне судове рішення складено 04 грудня 2018 року.

Суддя: **І.М. Вербова**